

Madrid continua resistint amb avantatge l'ofensiva dels traïdors

En tots els fronts l'actuació de les nostres tropes va tancant l'enemic en un cercle de ferro

També s'aclareix l'horitzó al front internacional

Per dues vegades seguides l'esforç feixista s'estabellà ahir a les portes de Madrid

Madrid, 13.— Anit s'inicià un combat a la zona de la carretera d'Extremadura, en el qual l'enemic arribà a emprar tota mena de mitjans bèl·lics, metralladores, canons, morters, fusells, bombes de mà, etc. El foc s'intensificà principalment per la pròpia carretera d'Extremadura, on els lleials del batalló Martínez Barrío actuaren amb eficàcia en un atac important, que féu recular els rebels. El combat tingué moments de veritable dramatisme. Durà fins a les dues de la matinada, amb resultat favorable per a les nostres tropes, perquè hem guanyat terreny, i gairebé no hem tingut baixes.

A les cinc de la matinada d'avui els facciosos intentaren un nou atac en direcció al Grup Escolar Joaquim Dicenta amb fusells i metralladores, que fou contingut per les forces

lleials. A dos quarts d'onze del matí hom tornà a sentir el canó a la Casa de Camp, en foc concentrat, que arribà algunes vegades fins a la carretera d'Extremadura. El batalló Fernando de Rosa, en una trinxera enemiga, trobà fotografies feixistes, en les quals hom pot veure banderons, desfilades i pancartes, aquestes amb faltes d'ortografia.

Quan la lluita era més difícil, un gos mascota d'aquest batalló es llançà, bordant terriblement, cap als rengles enemics, on fou ferit per una bala facciosa. Antoni Díaz i Santos i altres correueren en el seu auxili i hagueren d'arribar fins a les mateixes trinxeres enemigues. Sense fer cas del perill, agafaren el gos i el portaren a les nostres línies, on fou guarit pel metge del batalló.

que té la seguretat de guanyar-la. No pot haver reconeixement de statu-quo ni intelligença amistosa, com indiquen aquests Governos estrangers. Solament pot haver-hi, com a solució, el desarmament dels rebels i la prèvia incorporació als seus llocs de les autoritats legítimes.

Comentaris al discurs d'Alvarez del Vayo

Madrid, 13. — *Heraldo de Madrid*, comentant l'incertada actuació del nostre ministre d'Estat a Ginebra, pregunta si anem pel camí de la pau. Espanya — diu — ha triomfat a Ginebra gràcies al discurs formidable del senyor Alvarez del Vayo, i per la convicció que tenen les grans potències que cal evitar la guerra. Els països feixistes han rectificat. No és ara el moment de la guerra. Tal volta és que cal guanyar temps.

El defalliment dels traïdors

Madrid, 13. — Durant aquests dies ha augmentat el nombre de desertors al camp enemic. En diferents fronts s'han presentat soldats i alguns païsans, àdhuc regulars. Tots han coincidit en les seves declaracions que el desconcert regna en els rengles facciosos a mesura que augmenten els fracassos en els seus intents d'entrar a Madrid. Els actes d'indisciplina que es produeixen en els rengles rebels són castigats d'una manera brutal. Aquestes desercions posen de manifest la desmoralització que existeix al camp facciós.

Molts joves de famílies benestants que havien cregut fàcil el triomf i s'allistaren amb els facciosos, ara estan desillusionats davant el fracàs, i veuen que no es compleixen els oferiments de Franco.

CONSULTORI BOADA

Vies urinàries, matriu, pell i defectes sexuals
Rambla de Catalunya, 31, 1. - De 2 a 6

Comunicat Oficial de Guerra

Madrid, 13. — Comunicat de guerra de les 21.30 de la nit:

FRONT DEL CENTRE. — Als sectors sud del Teix, Guadarrama, Guadalajara, Aranjuez i Somosierra, no hi ha novetat.

A Madrid, un altre dia tranquil. Lleuger tiroteig de fusell i metralladora sense conseqüències. L'artilleria facciosa ha disparat damunt les cases del veïnat, demostrant una vegada més la seva barbàrie i els seus criminals procediments guerrer, sense que, sortosament, produís danys d'importància. La nostra artilleria obrí foc i féu emmudir l'enemic.

La moral de les nostres milícies és cada vegada més elevada, així com l'esperit de la població civil, que es mira aquest bombardeig amb estoïcisme.

La nostra aviació ha practicat vols de reconeixement. En un d'aquests, prop del poble d'Abrojos, trobà un cotxe enemic i el metrallà. A Amallara descobrí un grup de trenta ge-

nets i obrí foc contra ells; en matà deu i fugiren els altres, desorientats.

A darrera hora de la tarda dos caçes republicans veieren un avió enemic i el perseguiren. Comprovaren que es tractava de l'anomenat «Colom blanc». Aquest avió, molt ràpid per cert, hom suposa que és pilotat per Ramon Franco, germà del general facciós. Els nostres caçes el perseguiren, però degut a l'avantatge que portava i a la seva molta velocitat no pogueren aconseguir-lo. Obriren foc damunt ell. En aquest moment un altre caça nostre aparegué en l'horitzó i atacà pel flanc el «Colom blanc», i s'entaulà combat. El nostre caça evolucionà amb perícia i atacà amb foc obert el facciós, el qual en aquell moment es trobava damunt del llac de Santillana, i féu caure el «Colom blanc». Un dels seus tripulants morí, i l'altre, segons es pogué observar des del nostre aparell, fugí.

En els altres fronts no hi ha novetat.

Al fronts del Nord

Continua l'ofensiva al sector de Villarreal. - Conquesta d'Arizmendi, posició de molta importància. - L'enemic intenta reaccionar al front de Santander

Bilbao, 13. — Durant el dia d'ahir s'ha combatut al sector de Villarreal. La nostra artilleria actuà constantment i s'ha pogut ocupar Arizmendi, que és una posició magnífica. Amb tot i que el combat durà tot el dia, solament hem tingut quatre morts i vuit ferits.

L'aviació lleial bombardejà l'aeròdrom de Vitòria, on incendià diversos aparells.

Al front de Santander l'enemic inicià una forta ofensiva amb el propòsit d'apoderar-se d'Escalada. És la tercera temptativa que fa en pocs dies, i ha resultat el tercer fracàs.

Han tingut bastantes pèrdues, puix que deixaren al camp quaranta morts. Els ha estat recollit armament i diversos presoners.

La posició còmoda dels altres

Madrid, 13. — *Claridad*, comentant la iniciativa de França i Anglaterra, diu que no hi pot haver una abraçada de Vergara. No es poden emprar a Espanya els procediments del Sarre i de Dantzig. El poble espanyol no ha perdut la guerra, sinó

porta trenta-sis dies contenint l'enemic davant les seves portes.

El Liberal pregunta qui és el culpable de la guerra. Nosaltres no la volem ni l'hem desfermat. Hi hem estat portats per generals que, mancats d'altres mèrits, necessitaven un cop d'Estat que acabés per sempre amb certes responsabilitats.

COMUNICATS DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

EL DEL MATÍ

«Sense variació des del darrer comunicat del dia d'ahir.»

EL DE LA NIT

A les dinou hores d'ahir fou comunicat a S. E. el President de Catalunya el següent comunicat oficial:

«El mal temps en tot el front ha impedit les accions de les nostres forces.

S'han passat a les nostres files un caporal de la guarnició d'Osca i un soldat en el sector de Bujaraloz.»

Al Casal del Metge

Assemblea d'orientació sobre Sanitat i Assistència Social

LA SESSIO DEL MATI

Ahir, al saló d'actes del Casal del Metge, se celebrà l'Assemblea d'Orientació sobre Sanitat i Assistència social, organitzada per la Conselleria del ram, de la Generalitat de Catalunya.

La presidència de l'acte estava formada pel director general de Sanitat i Assistència social del Govern de la Generalitat, doctor Martí i Ibàñez; Martínez i Cuenca, conseller-regidor del mateix ram de l'Ajuntament de Barcelona; el doctor Tries i Pujol, comissari delegat de la Generalitat; doctor Brossa, president del Col·legi de Metges; i doctor Salvador Vives, delegat de la Generalitat en els Serveis de Psiquiatria, i en representació de la Lliga Catalana d'Higiene Mental.

La concurrència estava formada pels consellers municipals de Sanitat i Assistència de tot Catalunya, d'un gran nombre de personalitats rellevants de la Medicina catalana, així com també de totes aquelles personalitats relacionades amb l'obra de Sanitat i Assistència social del nostre país.

En qualitat de president de l'assemblea, el doctor Tries i Pujol obrí l'acte, i expressà la satisfacció per l'acollida afectuosa que havia tingut la celebració de l'acte que s'anava a celebrar, i augurà els majors resultats positius per la labor sanitària i d'assistència que l'assemblea de referència anava a iniciar.

A continuació féu ús de la paraula el company Martínez i Cuenca, el qual pronuncià un extens i documentat discurs sobre els problemes plantejats, davant la necessitat de perfeccionar i portar a cap, d'una manera humana, progressiva i totalitària, els serveis tant d'Assistència Social com de Sanitat i Higiene, en el nostre país, d'acord amb les noves conquestes socials produïdes gràcies a la revolució. Digué que per aconseguir aquesta finalitat calia tant evitar un règim, que fins ara havia estat injust, incomplet i inhumà; calia evitar ensems un sistema confusionari. Afegí que era convenient que en aquesta obra, col·laboressin tots els Ajuntaments, contribuint en un ajut econòmic a la labor dels organismes superiors, complint i fent complir les disposicions que emanin d'aquests darrers.

S'ocupà del problema d'ajut als obrers parats, i féu constar que entre aquests calia distingir aquells que són capaços de reprendre, quan l'ocasió se'ls presenti, un treball determinat, una activitat productora; aquells no educats per a treballar en un ofici complicat, i, per altra banda, aquells altres ja inútils per al treball, per vellesa o per alguna tara física. Als primers cal utilitzar-los en els treballs que necessitin braços; als segons, cercar-los una ocupació fàcil, i els tercers, han d'ésser assistits en cases de repòs i sanatoris. Aquesta obra ha d'anar acompanyada d'una àmplia i intensa organització de tots els serveis d'Assistència Social, des de la maternitat fins a les atencions màximes als vells, i de Sanitat i Higiene, per tal de no sols per a curar totes les malures, sinó per a evitar-les i fer impossible tota classe de tara social. Acabà expressant la seva confiança que portada a cap aquesta tasca, el mot i el sentit d'Assistència Social serà substituït pel de Deure Social, en el nou món en el qual tot ciutadà tindrà la seva condició de productor.

Després pronuncià un eloqüent parlament el director general Félix Martí i Ibàñez. Aquest, en la seva dissertació, començà fent constar que l'assemblea que s'estava celebrant, veritable Primera Jornada Sanitària, iniciava el nou camí en les qüestions a resoldre sota el signe de la Revolució, ajuntant-se el sentit de responsabilitat de l'home científic amb l'esperit obert i renovador de les masses proletàries.

Féu un examen dels antecedents històrics de la pràctica de la Medicina, per a concloure que fins als nostres dies havien arribat les falles primitives: la tècnica científica i el sentit humà de la professió, l'espontaneïtat individual, ofegades per la mercantilització de la Medicina, no del metge, el qual, per vici del sistema capitalista, es convertia en un oprimint més, amb un proletari igual com aquell que, per manca de recursos econòmics, no comptaven amb l'assistència mèdica que els era necessària, àdhuc a desgrat de la bona voluntat dels mateixos metges.

Igual que és necessari transformar la vella assistència social, que en la majoria dels casos no era més que caritat, favoritisme, vexació amb finalitats d'ostentació i vanitat, amb una assistència social humana i preventiva de tots els mals i xacres humanes, d'educació, l'orador afegí que era convenient prosseguir en la tasca d'organitzar hospitals i sanatoris, portada a cap pel poble des dels primers moments de la revolució.

El company Martí i Ibàñez s'ocupà extensament de la solució a donar, d'acord amb el nou ordre econòmic, a tots els problemes que afecten l'assistència, sanitat i higiene social, tenint en compte de preservar l'home i assegurar-ne la seva existència per raons humanes, com així mateix per raons socials, que determinen la conservació de tot element productor. Féu una exposició del que serà la nova organització sanitària comarcal de Catalunya, i dels avantatges que reportarà per al progrés i superació del nostre poble.

El doctor Tries i Pujol, a continuació, llegí unes quartilles que havia tramés el conseller de Sanitat, Antoni Garcia i B'ran, excusant-se que, per haver d'a'ndre obligacions inajornables, no pogués presidir aquella magna assemblea, de la qual esperava uns resultats altament satisfactoris i eficients per a realitzar l'obra més important en matèria de Sanitat i Assistència social en el nostre país.

El mateix doctor Tries i Pujol féu un resum dels discursos pronunciats, i anuncià l'ordre del dia per a la sessió de la tarda. Seguidament tancà l'acte.

LA SESSIO DE LA TARDA

A la tarda continuà, al Casal del Metge, la conferència d'Orientació i d'Assistència Social. En començar

Ha de desaparèixer el Partit Sindicalista?
Conferència d'Angel Pestaña a València

València, 13. — Al Teatre Apolló ha donat, aquest matí, la seva anunciada conferència el líder del Partit Sindicalista Espanyol, Angel Pestaña, el qual ha tractat el tema «Ha de desaparèixer el Partit Sindicalista?»

La contestació a aquesta pregunta l'orador no la donà fins acabar la seva dissertació. Abans parlà d'altres problemes nacionals, de l'estructuració d'una nova economia, de la concepció d'una nova política, perquè la sang que es vessa no sigui estèril. Preguntà què és el que hom es proposava, i sense adreçar-se a ningú en concret, hom s'adonà que alludia a la CNT.

Explicà el naixement del Partit Sindicalista, dient que tots els seus elements havien actuat abans en organitzacions polítiques, de pensament anarquista.

En el moment de la separació foren molt atacats, i els deien que s'havien venut per una cartera o per una acta de diputat. La realitat ha estat cruel. Avui s'asseuen als sillons ministerials aquells que ens insultaven. No ho diem amb to de censura.

El Partit Sindicalista fou creat per a recollir les aspiracions polítiques que hi havia al fons del moviment sindical. Els que havien combatut el nostre pensament s'han vist obligats a acceptar les responsabilitats en la governació de l'Estat.

Analitza les solucions que poden ésser ofertes l'endemà del triomf dament el feixisme, per arribar a la solució que la CNT, per ésser una organització apolítica, no li resta altre camí que crear un partit polític o in-

gressar al Partit Sindicalista, si vol continuar governant amb totes les altres forces antifeixistes. Si no ho fa així, sorgirà inevitablement la lluita amb les armes, cosa que cal evitar. Els Sindicats no seran mai l'aspiració d'una organització política. Per aquestes i altres moltes raons, no estem disposats a dissoldre el Partit Sindicalista. No hi ha d'haver lluita, sinó un esforç de tots per a resoldre els problemes comuns.

Els fets moltes vegades són contraris a les teories. Això ho veiem sovint en la realitat. Ara s'ha vist que molts partits que formen part del Govern senten la necessitat de portar a la pràctica realitzacions que no contaven en llurs postulats.

A conseqüència de la lluita vindran al nostre costat molts dels que ens havien combatut, i es pregunta si efectivament ha de desaparèixer el Partit Sindicalista, i contesta que no.

El nostre Partit ha de complir una missió, i la complirà. El que és interessant és que es portin a la pràctica les seves teories. No ens importa que siguin uns o altres els que les portin a la pràctica.

Afirma que els elements republicans tenen la convicció que es veuran terriblement mermats o fins i tot que poden desaparèixer. Tenen obertes les portes del nostre partit, perquè dins d'ell rebrem tots els que hagin combatut contra el feixisme i estiguin disposats a donar compliment a les noves tendències.

Acabà exposant la seva confiança en el triomf per a assolir una nova Espanya.

l'acte la presidència llegeix una carta del doctor Tusó, excusant la seva absència per haver-lo impossibilitat d'assistir a l'acte ineludibles obligacions. A la carta acompanyava unes quartilles en les quals el seu autor exposava unes suggerències sobre el tema «El Municipi davant la Sanitat», que es proposava desenvolupar si hagués pogut assistir a l'acte.

Seguidament, el doctor Joaquim Tries i Pujol desenvolupà el tema «L'assistència quirúrgica a Catalunya». Començà dient que la cirurgia presentava unes característiques molt diverses. Afegí que en la cirurgia tenia una gran importància la constitució d'equips preparats, així com l'existència d'una organització per al trasllat ràpid de les persones que han d'ésser operades. Alludí l'assistència que en la vella societat burgesa es prestava als traumàtics, i digué que aquella, més que un motiu d'humanitat, era inspirada, especialment per les companyies d'assegurances, per un dipòsit d'economia, puix que atenen aquells amb tota cura i rapidesa les companyies eludien el pagament de fortes indemnitzacions.

Es referí després al mutilat de guerra, i expressà que aquest ha de desvetllar un sentiment elevat en la societat, que s'ha de traduir dotant-lo d'aquells mitjans que li permetin desenvolupar-se en la vida, oferint-li una reparació moral i material.

Parlà de la lluita anticancerosa i recordà els esforços que s'han fet a Catalunya per aquesta noble finalitat.

Acabà posant de manifest l'obra realitzada pels metges en el nou ordre de coses i en la guerra contra el feixisme, i fou molt aplaudit.

A continuació, el director general de Sanitat i Assistència Social, doctor Félix Martí i Ibàñez, desenrotllà el tema «Reforma eugènica de Catalunya».

Començà fent al·lusió a la gran importància que havia tingut la conferència que estaven celebrant, en la qual participaven tots els elements sanitaris de Catalunya, així com les organitzacions obreres i els consells municipals. Digué que ara no es va a fer una sanitat, com s'ho proposaren els antics polítics en elaborar uns plans que en ésser portats a la pràctica s'esfondraven com a ficcions que eren. Digué que la nova sanitat no seria l'obra d'un sol home, sinó de tota la col·lectivitat.

Aquestes jornades sanitàries—continua dient—signifiquen que els homes que porten la responsabilitat estan disposats a la formació d'una sanitat modèlica, que sigui exemple i motiu de glòria per a la nostra revolució.

Amb aquesta reforma — digué — es va a solucionar el problema que planteja la dona i l'infant. Ambdós són l'eix de la reforma eugènica. Defensant la dona i l'infant es defensa l'espècie i els ideals d'aquesta.

Expressà que amb la reforma se solucionarà el problema de la maternitat física, la maternitat espiritual i la maternitat social, amb la qual cosa la mare es veurà dotada de tots els elements que li són necessaris per a portar a terme la seva augusta missió.

Assenyala que amb motiu de la revolució s'havia reformat el funcionament de totes les cases de maternitat de Catalunya, portant amb aquesta transformació la llibertat espiritual de les acollides en aquells establiments. Manifestà que a la Casa de Maternitat de Barcelona s'ha havia instal·lat una escola de maternitat conscient, la finalitat de la qual era preparar la mare per a la seva actuació futura.

Alludí a la campanya d'educació sexual que es realitzarà, i digué que aquesta ha de significar la base dament la qual s'ha de bastir tot l'edifici de l'eugènica.

Alludí a la prompta publicació d'un decret, obra de les Conselleries de Sanitat i Assistència Social i de Justícia, legalitzant l'avortament terapèutic, que acabarà amb el tràfic que es fa actualment al marge de les pràctiques sanitàries, solucionant, ensems, altres problemes d'indole social.

Es referí a la fundació a Alemanya de l'Institut de Ciències Sexuals, que el nazisme, en la seva insensatesa i en el seu odi per la ciència, destruí, i digué que a Barcelona serà instal·lat un centre científic igual.

Acabà la seva brillant dissertació alludint a un viatge que va fer al front, durant el qual fou testimoni d'un episodi en el qual, al costat de la mort, vibrava la vida amb tota la seva intensitat.

El doctor Martí Ibàñez fou molt aplaudit. Seguidament fou donat l'acte per acabat.

SENSACIONAL!!

Milers de metres

ROBA ABRIC NOVETAT TOTLLANA, DOBLE AMPLADA

a 4⁷⁵ ptes. metre

LLANES NOVETAT

a 2'60 ptes. metre

FLASSADES

EDREDONS

CATIFES

NOVETATS

ABRICS CONFECCIONATS

per a **SENYORA i NENA**

poden adquirir-se a preus la barator dels quals ningú no pot igualar actualment en la popular **FIRA**

d' **EL INDIO**
CARME 24

NOTA. Es convenient que vegeu els articles exposats als nostres anaradors

Una interessant conferència de Piscator

"A Catalunya, a Espanya, la defensa de la cultura és una realitat, i es realitza amb les armes a la mà"

Ahir, al Teatre Barcelona, hi donà la seva anunciada conferència el prestigiós director d'escena Erwing Piscator, sobre el tema «Una mobilització total de l'Art».

El nombrós públic que emplenava el local tributà una ovació entusiàstica a Piscator en aparèixer a l'escenari.

Primerament, el conegut escriptor Amichatis, dirigí breus paraules de presentació del president de l'Associació Internacional de l'Espectacle, remarquant-ne els trets principals de la vida de Piscator i afegint que la seva vinguda a Barcelona era per tal de crear a la nostra ciutat el teatre revolucionari i mostrar les seves orientacions.

Seguidament, Erwing Piscator, començant en alemany la seva interessant conferència, la qual, paràgraf per paràgraf, era traduïda al català per l'escriptor F. Oliver-Brachfeld.

En diversos passatges de la dissertació el conferenciant fou objecte de grans mostres d'entusiasme per part de l'auditori, i en acabar, una perllonçada ovació a peu dret l'obligà a sortir diverses vegades a l'escenari.

Heus ací el text de la magnífica conferència del gran revolucionari de l'espectacle.

UNA MOBILITZACIO TOTAL DE L'ART

Companys: Abans que tot, he d'agrair de tot cor l'amable recepció que em tributeu avui i la que hom em va tributar amb motiu del festival organitzat al Teatre Tivoli. Vine entre vosaltres com un company més, i no pas com un que ho vulgui saber tot millor. Si em permeto emetre algunes suggestions, és pel sol desig, el qual m'anima: ajudar, contribuir per la meua part a aquesta magnífica lluita antifeixista que esteu portant a cap a Catalunya i Espanya. Us porto les simpaties de tots els artistes progressistes del món, i que estan organitzats en l'Associació Universal de l'espectacle de la que sóc president.

EL POBRE CAPITALISME...

Fa pocs mesos, vaig tenir ocasió de conversar amb Max Reinhardt, que indubtablement va representar, amb el seu «deutsches Theater» que agrupava entorn seu les millors forces artístiques de tota Alemanya, una revolució dins de l'art de la burgesia alemanya, em va declarar que no tornaria mai més al seu país, àdhuc quan Hitler quedi un dia derrotat. És que els artistes alemanys van mostrar-se amb ell massa ingrats! El pobre Reinhardt! Amb la pujança de la reacció política i la crisi econòmica, es va quedar tot sol. En canvi, mireu al ric Stanislawsky. L'any 1902 montà al seu teatre *L'asil nocturn*, de Màxim Gorki. I avui, més de trenta anys més endavant, pot mostrar aquesta obra amb els mateixos actors que el primer dia. Sota capitalisme ens imaginem generalment una cosa de riquesa; ara bé, aquesta vegada hem de dir, per paradoxe que sembli: el pobre capitalisme, el socialisme ric...

Dins de la societat burgesa, un teatre de caire polític com aquell que, després de set fracassos materials, vaig poder estructurar a Berlín, ha de lluitar amb tota mena de dificultats materials. Àdhuc les autoritats em perseguïen; per exemple, em van ficar a la presó per vuit dies, a causa del no pagament de 16,000 marcs d'impostos. Al mateix temps, a Max Reinhardt li van fer present de 60,000 marcs que devia pel mateix concepte. Amb això no vull dir en contra de Reinhardt, sinó tan sols contra el sistema capitalista que

creu que pot haver-hi un teatre: «l'art pour l'art».

EL FEIXISME INCAPACE MAN-TENIR ELS CLASSES

Segons el meu entendre aquest teatre que no coneix cap altre finalitat més alta sinó a si mateix únicament, no té dret d'existir. En realitat, el teatre empre ha estat polític, només que fins ara molts ho posaven en dubte. Avui, seria difícil de dubtar-ne. Un exemple característic n'és el fet que els feixistes que es presenten com elements conservadors de l'art antic, són incapaces de mantenir als autors clàssics als programes. En el *Don Carlos*, de Schiller, el marquès Posa diu a Felip II: «Senyor, doneu llibertat al pensament». El públic de Berlín va aplaudir ostentativament aquesta frase, últimament. Llavors, la direcció decidí suprimir aquesta frase; però el públic, a les representacions que seguien, i en arribar l'actor que representava el paper del marquès de Posa a la frase suprimida, va riure escandalosament, de forma que l'intendant havia de suprimir la representació d'aquesta obra d'un poeta que fou considerat sempre com un autor apte més bé per als feixistes. Avui dia, a Alemanya hom no pot representar ni a Schiller, ni a Goethe, ni a Lessing. No hi ha clàssics, no hi ha tampoc autors moderns. Ni els autors abans de Hitler ja coneguts donen res d'important a l'escena, per exemple aquell Johst que es va fer famós per la frase ridícula: «Quan em parlen de cultura, m'apreso a treure de la butxaca el revòlver.» Abans, hi havia quaranta teatres a la sola ciutat de Berlín; avui, n'hi ha un sol digne d'aquest nom, i és el «Staatstheater», on són agrupats tots els pocs valors que queden als nazis després de l'emigració d'autors com els dos Mann (Tomàs i Enric), A. Zweig, Bert Brecht, Feuchtwanger, realitzadors com Barnowsky, Tairòv i Reinhardt, i actors com Elisabeth Bergner, Marlene Dietrich o Albert Bassermann. I àdhuc per tal de dirigir aquest únic teatre, els nazis no disposaven de cap element que hagi sor-

tit dels seus rengles. Havien d'agafar un renegat, un traïdor, de nom Gründgens, el qual, si bé té talent, abans es feia passar per un simpatitzant del partit comunista alemany.

Quina diferència entre aquest teatre anèmic i estèril, castrat per la voluntat d'un dictador, i el teatre que floreix actualment a Rússia. Meyerhold celebra cada any un aniversari: els quinze, dotze o deu anys del dia de l'estrena d'alguna obra montada per ell i que encara representa gairebé amb els mateixos actors que el primer dia. Hi ha un teatre nou a Moscú que es diu Teatre del Poble, el desileu en un any aproximadament un milió d'actors de totes les nacionalitats: armenis, georgians, turkomanos, etc. En l'element popular, folklorístic i autèntic, veig jo els germens més fecunds de la renovació del teatre.

LA MISSIO DE DEFENSAR LA CULTURA

El teatre avui dia té altres finalitats que distreure la gent o presentar la bellesa «pura». Té una missió. La missió de defensar la cultura. Si hom parla de defensar la cultura a Londres, a Praga o a París, això té un caire tot teòric. Però aquí, a Catalunya, a Espanya, la defensa de la cultura és una realitat, i es realitza amb les armes a la mà. Perquè — i ho hem de dir ben alt — som nosaltres, els homes d'esquerra i els republicans els veritables defensors de la cultura. Els republicans espanyols ho demostren ben clarament amb la determinació de no bombardejar les ciutats obertes, mentre que Franco va declarar que si no entra a Madrid, almenys destruirà una a una totes les cases de la ciutat. Com seria la cultura, com seria l'art si un dia poguéssim vèncer els feixistes? L'altre dia, amb motiu d'una visita al magnífic Palau de la Generalitat, em van mostrar, després d'aquesta joia de l'arquitectura gòtica, unes pintures del Saló de Sant Jaume, posades per la Dictadura, i que resulten francament detestables. Així seria un art, així seria una cultura dels feixistes, que a Itàlia, a Alemanya, durant tants anys, no han sabut produir un sol jove, una obra de teatre nova, un nou realitzador.

CAL UNA MOBILITZACIO TOTAL DE L'ART

I és per això que jo preconitzo per a vosaltres, en els moments actuals, una mobilització total de l'art, de l'art teatral en primer lloc, i després la de tots els altres arts. Perquè, amb quins mitjans podem defensar l'art? Amb les armes, s'entén;

però també amb els mitjans artístics mateixos. A molts països no reconeixen encara aquesta concepció meua del teatre que no ha d'ésser naturalment un vil mitjà propagandístic, però que ha de posar al servei dels ideals més alts de la revolució — i les revolucions són les locomotores de la història de la humanitat — l'expressió més alta de la que disposa l'ànima humana. Nosaltres, a la reraguarda, també ens trobem al front, perquè el front és tant ací com a Aragó, a Terol i a Madrid; no tindríem el mateix dret, no tindríem els mateixos deures per tal de lluitar contra el feixisme que aquells germans nostres que ofrenen llurs vides als camps de batalla? L'artista és un home que viu la seva vida més ricament, amb més intensitat que els altres; l'artista té, doncs, el deure de col·laborar a la lluita amb més mitjans encara que tots els altres.

TEATRES PER AL FRONT I PER A LA RERAGUARDA

Una modalitat de col·laboració seria la creació de teatres per al front. A la guerra gran, a la qual vaig participar durant quatre anys al front, cada sector de trinxeres tenia el seu teatre especial que servia per a l'espai dels combatents, ensems que per tal de reanimar-los. Però també el teatre de la reraguarda té una missió que complir; mantenir ben alta la moral de la població, convèncer als que vacillen i mobilitzar àdhuc aquells que voldrien deixar que els altres combatin per a ells. No hem de demanar-nos: quins elements de l'antic teatre burges hem de suprimir? Quins germens bons contenia aquell teatre, que els podríem cultivar i ajudar a brotar més plenament?

I finalment, quins elements nous hem d'aportar per tal d'estructurar el teatre de la revolució? Dissortadament, i permeteu-me que us ho digui, temo que a Barcelona no s'ha comprès encara aquesta alta missió de l'art teatral: però jo us asseguro que són ben vius encara els records d'un teatre clàssic espanyol que va saber imposar-se a tot el món. A veure, doncs, si d'aquesta revolució ha de sortir ben aviat un teatre completament nou i que arribi a conquerir no sols Espanya, no sols Catalunya sinó també el món sencer. Actors i públic hem de col·laborar per tal que això arribi a ésser realitat; perquè sense públic no hi ha espectacle, sense masses, el teatre es mor. Si realitzem una reorganització dels actors ja no des del punt de vista sindical, sinó des del punt de vista artístic, i una bona organització del públic que ha d'intervenir en l'estructuració dels programes, llavors

trobarem també el que hom diu que manca a casa vostra: els autors teatrals nous, els autors que sàpiguen plasmar la realitat històrica del moment en obres adequades.

ELS ESPECTACLES DE BARCELONA

Tanmateix, quins espectacles poden veure actualment a Barcelona? He vist una bella representació de *Ombres del Port*, amb un conjunt molt bo; he vist *Dantón*, que sobrepaja amb grandiositat els altres espectacles, i al qual només he de reprotxar que no s'hagi deixat influir per la realitat candent del moment. Amb tot, el tercer acte és grandios, i no comprenc que el públic no hagi omplert la sala del vostre gran Teatre Olímpia. Em diuen que el vostre públic no vol pensar, no vol veure obres de caire polític; tanmateix, quan vaig anar a veure *Lenin*, la sala estava plena de gom a gom, encara que l'obra sigui deficient per una falsa intriga amorosa; és veritat que els actors treballaven amb entusiasme, i si puc fer una crítica diria que en moments tan heroics com l'actual, potser fariem millor d'agafar per una obra teatral els aspectes heroics i monumentals de la vida d'aquest personatge històric tan monumental, en comptes d'inventar-li petites intrigues d'amor.

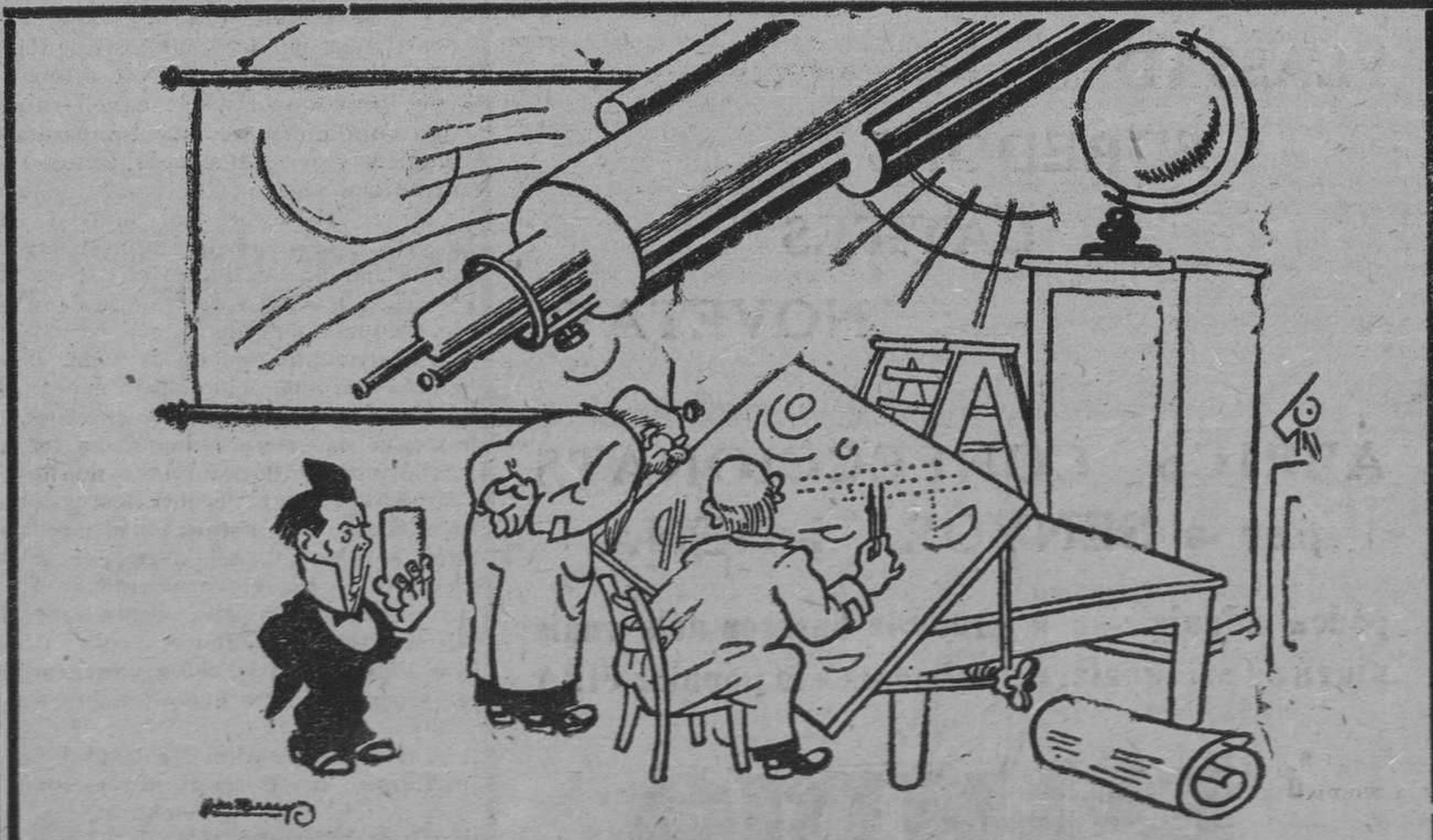
LA SENSIBILITAT DEL VOSTRE PUBLIC

Vaig veure una revista amb dones despullades, perquè em van dir que és això que vol el vostre públic. Ara bé, el que el públic va aplaudir més va ésser un ball popular d'aquesta obra, ballada per dones vestides completament, i no pas les escenes una mica «verdes». Això demostra que la sensibilitat del vostre públic és ben sa, que la seva moral és ben sana, només que fins ara els empresaris no han volgut reconèixer aquesta gran veritat.

Vaig veure també un vodevil, al Teatre Espanyol, molt ben representat. Però l'obra deu ésser de l'any 1913, i he de dir, que durant l'entre-acte vaig veure al costat del teatre, a un gran cafè, uns milicians que tornaven del front i que estaven cantant cançons de llur terra. Us he de dir que aquests milicians eren molt més interessants, i llur producció tenia més èxit que la representació del vodevil dins de l'edifici. I puix que em diuen que el teatre s'ompla els dissabtes i diumenges, proposaria que aquests dies tots els teatres facin obres de caràcter seriós, i com que m'asseguren que els espectacles lleugers, com revistes i vodevils, atrauen més el públic que les obres serioses, que els dies «dolents» per a la taquilla es posin al cartell obres d'aquest caire.

VENCER, VENCER, VENCER I TRIOMFAR

No oblideu, companys, va dir terminant Erwin Piscator, que un eventual triomf del feixisme representaria per a l'actor una recaiguda dins l'escavatge, i una volta a aquest espectacle baix i indecorós que només satisfia fins ara les necessitats d'una capa molt minça de públic. Hi ha hagut un moment dins l'Història quan Espanya donava la pauta del món: l'època de la contrareforma reaccionària. Llavors, també el teatre religiós espanyol, el teatre d'un Calderon i d'un Lope de Vega va estendre's a través d'Europa, perquè corresponia a les necessitats polítiques i espirituals del moment històric. Heu de procurar que el teatre, que sens dubte neixerà a aquesta terra en el forn de la guerra civil, sigui un teatre tan grandios que arribi a exercir la mateixa influència. I perquè sigui així hem de lluitar tots plegats, perquè el poble espanyol pugui vencer, vencer, vencer i triomfar...

A L'OBSERVATORI

— Si resulta que al planeta Marte hi ha habitants, pobres!, ja els compadeixo.

— Per què?

— Imagina't com han de sofrir, si no coneixen el CEREBRINO MANDRI.

CICLES I ESPORTS
SANROMA
Balmes, 62 :: BARCELONA
Bicicletes ORBEA

Assemblea de delegats d'Acció Catalana Republicana

L. Nicolau d'Oliver fixa la posició del Partit en els moments actuals. -- A. C. ratifica la seva adhesió al President de la Generalitat Lluís Companys, màxima representació del nostre poble i figura senyera de la lluita contra el feixisme

Tal com estava anunciat, ahir, al matí, se celebrà al Centre d'Acció Catalana del Districte IV, la reunió de delegats del Partit d'Acció Catalana Republicana. A la presidència hi havia, junt amb Nicolau d'Oliver, tot el Consell del Partit.

Obert l'acte, féu ús de la paraula el secretari general d'Acció Catalana, Ramon Peipoc, el qual féu un report de l'actuació del Consell Executiu i del Partit d'ençà de la darrera reunió del Consell general, celebrada en el mes de gener d'enguany.

Acabà el seu report manifestant el convenciment que tenen tots els membres del Consell Executiu d'haver interposat en tot moment la voluntat de les organitzacions i dels adictes que els han honorat amb llur confiança.

Tot seguit s'aixeca a parlar el president d'Acció Catalana Lluís Nicolau d'Oliver, el qual és saludat amb una gran ovació.

La República del 14 d'abril — començà dient — ha mort a mans d'aquells que més interessats havien d'ésser a conservar-la. Nascuda per la força democràtica del sufragi i sense produir vessaments de sang, aquells que havien d'estar-ne agraïts prengueren per feblesa els miraments que el poble havia tingut amb ells, i per oposar-se a les possibilitats de millorament social i d'alliberació política que contenia la Constitució, no dubtaren a llançar el país a una convulsió sagnant.

La revolució era, doncs, inevitable, ja que el seu estalvi no havia estat agraït per aquells a qui salvava.

Necessitem que la revolució creï un nou ordre i el mantingui. No pot haver-hi marge a l'arbitrarietat, ans tothom ha de saber els seus drets i els seus deures, per tal que no hi hagi altra autoritat que la del Govern, i que aquest exerceixi el monopoli de la força. No es poden admetre, per tant, iniciatives i actuacions incontrolades i irresponsables, i si la revolució ha destruït un tipus de burgesia capitalista, no pot tolerar-se que a la seva ombra neixi un odiós nou ric.

La llei s'ha d'aplicar inexorablement contra els autors, inductors i responsables de la revolta. Que no es produeixin, però, persecucions per idees i no per actes, i encara menys ha de permetre's que aquestes persecucions puguin ésser dutes a terme, en nom de l'antifeixisme, per antics confidentes satèlits de la dictadura, plumffers de la Unió Patriòtica, botiflers i delators del bienni negre. (Gran ovació.)

Examinà després l'aspecte econòmic de la Revolució. La base econòmica del país ha sofert un veritable capgirament. Hom risca, en voler suprimir de soca-rel el capitalisme, d'eliminar, no sols el capital, sinó àdhuc l'home d'esperit d'empresa i

Confirmació, aclaració i ampliació d'unes consignes a tota la dependència del ram d'alimentació

La Junta de la Secció d'Alimentació, afecte al Sindicat Unic de la Distribució, vetllant per la moralitat de la nostra revolució i en vista d'algunes anomalies que encara existeixen en el repartiment a domicili, s'adreça a tots els seus afiliats i a l'opinió pública en general per tal de concretar les consignes següents:

Restà totalment abolit el repartiment a domicili, pel que fa referència a tots els articles alimentaris que a continuació són detallats:

Llet en pots, sucre, carns fresques en general, ous i aviram, patates,

cap d'ells i dedicar-los a la venda particular.

La dependència té l'obligació ineludible de fiscalitzar tots els preus de compra i venda. Procurarà que els preus de venda estiguin en proporció amb els preus de compra, per la qual cosa, tota entrada i pagament de gènere, tant si són realitzats per mitjà de magatzemistes o de Comitès de Proveïments, vindran obligats, quan hi hagi algun preu anormal, a notificar a aquesta Secció d'Alimentació qualsevol anomalia.

Als establiments de carns fresques i aviram, la dependència ha de vetllar fidelment perquè els seus patrons no retinguin viandes destinades a la venda al públic per a destinar-les a amistats particulars, la qual cosa afecta al règim, que per disposar encara de diners en abundància paguen a preus molt elevats.

Recomanem a tota la dependència d'ambdues Sindicals que quan algun milicià, fent valer la seva condició de tal, avalada per un arma, vulgui imposar-se per a l'adquisició de qualsevol gènere, passant al davant dels altres compradors i exigint una quantitat anormal, li sigui negat rodonament l'esmentat lliurament, tot fent-li veure que el seu lloc és a un altre punt, ja sigui a la cua, o ja fent anar a la seva companyia, que serà qui els obtingui quan li toqui el torn, puix que els militants revolucionaris han d'ésser els primers en donar exemple de moralitat.

Per la Junta de la Secció d'Alimentació, el secretari, M. Giner.

Comunicat de Marina i Aire de les nou del vespre

València, 13. — Aquesta tarda, a les dues, durant els serveis de vigilància prestats pels nostres caces sobre Madrid, una d'aqueestes patrulles ha vist un avió enemic de bombardeig. Es llança a la seva persecució i aconseguí abatre'l prop de Colmenar Viejo.

Per la nostra banda, sense novetat.

CIUTADANS!

ANTIFEIXISTES TOTS!

Els homes que lluiten al front mereixen les més grans atencions. Penseu que els que entre incomoditats i perills romanen molts dies a les trinxeres necessiten certa distracció per a atemperar els seus ànims i aixecar més, si hi cap, el seu esperit de lluita.

Compliu un deure respecte dels heroics combatents de tots els fronts, proporcionant-los gramòfons, gramols, discos, etc., que en els camps de batalla seran la mostra de la solidaritat de la reraguarda i donaran merescuda alegria als que ofereixen llurs vides per la llibertat.

Aporteu aquests donatius al Casal Carles Marx, passeig de Pi i Margall, 38 (passeig de Gràcia), Secretaria de Propaganda al Front.

El Comitè Central ampliat del POUM ha començat les seves tasques

Tal com es venia anunciant, s'ha reunit a la Sala Mozart de Barcelona, el Comitè Central Ampliat del POUM per a fixar l'orientació política del Partit davant els greus problemes que planteja la guerra civil i la Revolució.

Durant les sessions del dissabte a la nit i diumenge matí i tarda, es discutí àmpliament la qüestió política i les seves relacions davant la crisi plantejada en el govern de la Generalitat, a més de l'informe del Comitè Executiu. S'acordà publicar una resolució política exposant d'una manera clara i sense equívocs quina ha d'ésser a judici del POUM la posició de la classe treballadora revolucionària en els moments presents.

Les sessions continuaran durant el dilluns i el dimarts, tractant-se els altres punts de l'ordre del dia.

Generalitat de Catalunya

La crisi

Encara que oficialment no serà plantejada la crisi fins després de la reunió del Consell que es celebrarà avui, ho fou virtualment en les importants manifestacions que feu dissabte als periodistes el conseller primer, senyor Tarradellas.

L'espectació que ja des del discurs pronunciat diumenge passat pel President al Palau acional de Montjuïc, s'havia desenvolupat entorn al plet polític que en el si del Consell de la

Generalitat es considerava existent, augmentà després de les declaracions del senyor Tarradellas.

Es clar que mentre la crisi no sia oficialment plantejada no cal parlar de gestions per a resoldre-la; però és molt possible que no fossin alienes al fet polític algunes de les visites que rebé el President.

El senyor Companys passà el dia a la residència.

La resposta d'Alemanya a la nota Franco-Britànica

"El Reich està disposat a participar en l'acord de mediació"

París, 13. — A continuació donem el text del memoràndum que el Ministeri d'Assers Estrangers del Reich lliurà dissabte passat a l'ambaixador de França a Berlín, en contestació a la gestió franco-britànica del dia 5 de desembre:

«En contestació al memoràndum del Govern reial britànic i del Govern francès, en relació a l'actual situació a Espanya, el Govern del Reich té l'honor de posar a coneixement de les organitzacions interessades això que segueix:

Primer. — El Govern alemany comparteix el desig dels dos esmentats Govern, de veure reestablert el més aviat possible la pau i l'ordre a Espanya, així com creu necessari fer tot el possible per a prevenir l'extensió del conflicte a la resta d'Europa; Alemanya està disposada a recolzar totes les mesures susceptibles d'arribar a l'esmentat fi.

Segon. — La proposició d'ambdós Govern tendeix a reforçar l'acord de no intervenció i fer-lo més efectiu mitjançant mètodes complementaris. Alemanya ha de fer constar que respecte un dels punts tractats a la proposició féu ja conèixer la seva actitud: el tema és la tramesa de voluntaris a Espanya.

La nota alemanya diu, després, que el Govern de Hitler ha observat sempre els principis de la no intervenció, i proclama una bona fe que la realitat desmenteix per totes bandes.

S'aixeca després contra els Estats

que han enviat voluntaris per a auxiliar el Govern que, despectivament, anomena «de València». Les teories que són exposades en l'esmentat document són ja prou conegudes de tot el món, i tenen com exponent la gran hipocresia que anima sempre les decisions nazis.

«El govern del Reich — afegeix la nota — està disposat a participar en l'esmentat acord de mediació, com ha participat i col·laborat en el Comitè de Londres.» Es pronuncia, principalment, per l'establiment d'un sever control.

Tercer. — Finalment, la idea de posar fi als combats que tenen lloc a Espanya per mitjà d'una acció mediatòria és digna de totes les simpaties. En procedir al reconeixement de la Junta de Burgos el Govern alemany reconeix que aquests generals són les úniques persones capacitades per a representar el poble espanyol.

Es lliura després a un atac a fons, però melodramàtic, contra el Govern legítim d'Epanya. Descriu un quadre ridícul de terror, i pretén convèncer que la raó i la justícia estan al costat dels generals que tenen el seu ajut en la legió estrangera i en els moros enganyats duts de l'Àfrica per a defensar «la causa de la religió i de l'ordre».

La nota acaba dient que, de totes maneres, Alemanya està disposada a col·laborar en la realització de la mediació, però fa algunes reserves que no són degudament concretades.

ESTAT DE GUERRA A XANGAI

Xangai, 13. — El Govern ha autoritzat el Comitè militar per a proclamar l'Estat de Guerra en totes les localitats on cregui necessària l'adopció de tal mesura.

Immediatament ha estat proclamat l'Estat de Guerra a Xangai. Malgrat els grans moviments de tropes, hom

creu que Nankin s'esforçarà a arranjar pacíficament el conflicte plantejat pels sublevats de Sianfu.

El Govern de Nankin ha publicat un manifest invitant el poble a servir la calma. No s'ha registrat cap combat a la regió de Sianfu, però subsisteix el perill de guerra a conseqüència de les enormes concentracions de tropes.

Estrena de "Cèlia, la noia del carrer d'Aribau", al Teatre Poliorama

Per la companyia catalana que dirigeix l'eminent actor Enric Borràs, es va estrenar dissabte la comèdia, en tres actes, *Cèlia (La noia del carrer d'Aribau)*, original del nostre company Xavier Regàs. L'obra aconseguí un èxit definitiu, ratificat plenament en les funcions d'ahir, diumenge, en les quals el públic va entusiasmar-se amb el contingut còmic i emocional de l'obra.

Val a dir que l'èxit obtingut no pot ésser més justificat. Escrita la comèdia amb afany evident de plaure al gran públic, sense que això vulgui dir en cap moment concessions

injustificades, aconseguí arribar a l'espectador, gràcies al seu interès, que és mantingut amb extraordinària habilitat fins a la darrera escena.

La interpretació es féu creditora dels millors elogis, en els quals cal incloure tots els elements, sense excepció, de la magnífica Companyia que treballa al Poliorama. No obriem, però, deixar de destacar la intel·ligent labor d'Assumpció Casals, que va saber valorar en extrem tota la simpatia i tota l'emoció de la protagonista, i la d'Enric Borràs, pel seu doble mèrit d'actor i de director d'escena.

M I T I N G

per al dimarts, dia 15, a les set de la tarda,

al GRAN PRICE

ANTONI SESE, Secretari del Comitè Regional de la UGT

JOAN COMORERA, Secretari general del PSU

RAFAEL VIDIELLA presidirà

Exposaran la posició de les respectives organitzacions davant

l'actual moment polític de Catalunya

Notícies de Catalunya

De Lleida

Míting, a Casp, del Comitè Provincial de Saragossa del Partit Comunista

Lleida, 13. — Al teatre Goya, de Casp, s'ha celebrat avui el míting anunciat organitzat pel Comitè Provincial de Saragossa del Partit Comunista d'Espanya.

El teatre estava ple de gom a gom. Ha calgut col·locar altaveus a diferents edificis i locals de la població, per tal d'escoltar els oradors. Ha presidit el company Josep Almudi. Fèu ús primerament de la paraula Josep Duque, secretari general del Comitè Provincial del Partit. Ha dedicat un record als caiguts i una brillant allocució al company Trueba, que es troba lluitant al front de Madrid i que ha vingut a Casp.

A continuació ha fet ús de la paraula Frederic Melchor, del Comitè Directiu de la Federació Provincial de les Joventuts Socialistes Unificades. Ha manifestat que l'exèrcit feixista té un conjunt i una disciplina, i precisament perquè és un enemic potent cal oposar-li un exèrcit amb més disciplina, més organització, més armament; en una paraula: un exèrcit del poble de superiors característiques a les que té l'exèrcit feixista.

Ricard Sobrino, del Comitè Central del Partit Socialista de Catalunya, ha parlat per tal d'adreçar una salutació en nom del PSU, als concurrents.

Seguidament ha fet ús de la paraula Josep del Barrio, cap de la Divisió Carles Marx, que està al front d'Osca. Ha fet destacar que si alguns defectes es troben al front aquests procedeixen del treball que hom efectua a la reraguarda. Ha advocat per una lluita completament disciplinada i per una tasca a la reraguarda dedicada exclusivament a cooperar en la lluita que hom sosté al front.

A continuació ha parlat Dolores Ibarruri, «La Passionària». Ha començat dedicant una salutació als treballadors de Casp i a tots els combatents antifeixistes. Ha dit que feia temps tenia el desig de conèixer aquesta terra, aquests homes, aquestes dones, descendents dels guerrillers de la Independència, descendents d'Agustina d'Aragó, i volia conèixer aquests homes i aquestes

dones que senten renovar-se en la valentia indomable que sabé vèncer l'exèrcit de Napoleó, i avui ha vingut a satisfer aquest desig.

Afirma, després, que el problema fonamental existent és guanyar la guerra i aixafar el feixisme. Nosaltres — ha dit — amem la pau, volem la pau. Ara, però, prediqueu la guerra, perquè l'han provocat els capitalistes, la caricalla, els feixistes; en una paraula, els que volien prendre el proletariat com carn de canó per a aixafar-lo. Fem la guerra i defensem amb ella la pàtria i la revolució. La revolució no és obra d'un partit solament, sinó que és una obra de conjunt.

Ha fet referència després al problema de la reraguarda, i diu que cal deixar els camperols en completa llibertat per a organitzar-se i per a escollir el sistema de cultivar la terra, ja sigui en treball individual com en col·lectiu, puix que si se'ls imposa un règim determinat ve després la desconfiança, i això es diu després que és degut a la manca de capacitat del proletariat, quan la seva capacitat és completament plena i immensa.

Ha acabat el seu parlament dient: Endavant, per una Espanya gran, per una Espanya proletària; a lluitar i a vèncer.

Tots els oradors han estat ovacionats. Les darreres paraules de la Passionària han provocat una gran ovació, que ha durat llarga estona. Després hom ha cantat *La Internacional* i *La Joven Guardia*, i hi ha hagut una desfílada de joventuts pels principals carrer de Casp.

TREBALLS DE FORTIFICACIO

Com en diumenges anteriors, s'han verificat treballs de construcció de trinxeres en els llocs indicats pels tècnics corresponents.

CONSTITUCIO DE LA JUNTA DE DEFENSA

Anit es reuní a la Comissaria d'Ordre Públic la Junta de Defensa de Lleida, que ha restat constituïda.

De Tarragona

Enterrament d'un destacat militant de la CNT i redactor de "Solidaridad Obrera"

Tarragona, 13. — Aquest migdia s'ha verificat l'enterrament del cadàver del ciutadà Ramon Sagarra, de cinquanta-dos anys, antic militant de la CNT i antic redactor de *Solidaridad Obrera*. El traspassat era actualment secretari de la Federació Local de Sindicats.

La comitiva era molt nombrosa. Hi figuraven nombroses banderes de la CNT i de les Joventuts Socialistes. Presidí el company Jorba, en representació del comissari de la Generalitat, acompanyat del comissari d'Ordre Públic local.

Organitzat per la Joventut del Centre Federal s'ha celebrat en l'esmentat centre un festival infantil.

Fou posat en escena *L'Hereu Pruna*. El festival era a profit de l'heroic poble madrileny, i el seu producte és destinat a engrassar la caravana que organitza el Socors Roig Internacional per a portar a Madrid queviures i efectes.

La Filharmònica de Tarragona ha fet públic que té encarregat el seu segon concert de la temporada al notable pianista madrileny Pere Luna, el qual, degut a les actuals circumstàncies, es troba entre nosaltres.

Per a demà, dilluns, hom anuncia la primera reunió del nou Tribunal Popular de Tarragona.

INAUGURACIO DEL NOU ESTATGE SOCIAL DEL PSU, JSU I UGT, DE TORTOSA

Tortosa, 13. — Ahir va tenir lloc en aquesta ciutat la inauguració del nou estatge social del PSU, UGT i JSU. L'acte consistí en un gran míting en el qual prengueren part els següents oradors: Josep Garcia, pels pioners; Trinitat Trilles, per la Sec-

ció Femenina del PSU; Joaquim Fava, per les Joventuts Socialistes; Francesc Fernández, pel Comitè Comarcal de la UGT, i Verdàl, pel PSU. Resumí els parlaments el president de la Federació Comarcal de la UGT, Ferran Pons, i demanà a tots els assistents a l'acte, després d'unes sentides paraules d'elogi, un minut de silenci per al company Pla, de la CNT, mort al front d'Aragó.

Hostilitat entre requetés i falangistes

Madrid, 13. — En un dels fronts de la Serra uns milicians des de llurs parapets varen conversar amb els requetés que ocupaven els de davant, i hom parlà d'un intercanvi de diaris. Dos dels nostres es varen avançar fins a mig camí de distància, on s'ajuntaren amb els dos requetés. Després de lliurar-se mútuament la premsa canviaren impressions sobre el moment actual. Els requetés confirmaren la divisió, quasi bé oberta hostilitat, entre els falangistes i els requetés. Aquells no veuen amb bons ulls l'hegeronia d'aquests. Després feren referència a l'exèrcit de Franco, en el qual resten ja molts pocs voluntaris. La immensa majoria són a les seves files pel terror.

Fugitius del camp facciós

Gijon, 13. — Han arribat a la nostra posició de Pola de Gordon catorze persones procedents del camp facciós, que fugiren per no acudir a la crida de la lleva del 1936. Han explicat episodis ja coneguts.

A la zona de Del Monte, es presentà un soldat, el qual digué que en un combat recent que va tenir la seva companyia amb la columna de Carrocera, moriren cinc oficials facciosos.

L'enemic ha estat rebutjat, amb baixes, a la Ciutat Universitària

Madrid, 13. — En les primeres hores del matí fou notada alguna pressió enemiga per la part de la Ciutat Universitària. Els rebels han estat rebutjats amb bastantes baixes. La tranquil·litat només ha estat pertorbada per l'acció de la nostra artilleria, dedicada a impedir les formacions i concentracions rebels. L'artilleria rebel continuà enviant sobre la població les granades amb que l'obsequia diàriament, per bé que ja ni víctimes no causen aquestes covardes agressions.

L'aviació lleial ha realitzat vols d'exploració per aquests voltants, ensems que complia l'acció protectora sobre la nostra ciutat, amb tot i que fins ara l'aviació enemiga no ha fet acte de presència en tot el front de Madrid. La temperatura freda és precursora de les boires i les neus que envolten l'època de Pasqua.

DESMENTIMENT D'UNA NOTICIA FALSA

València, 13. — La Delegació de Sanitat ha publicat una nota desmentint la bola circulada per València aquests darrers dies sobre agressions a dones amb agulles emmetzinades, a les places de vendre. Acaba dient la nota que en els diferents establiments sanitaris de València no ha estat assistit cap cas d'aquesta mena, la qual cosa posa de relleu com és d'absurda aquella bola.

EN EVITACIO DE NOVES VICTIMES, CAL INTENSIFICAR L'EVACUACIO DE MADRID

Madrid, 13. — La Delegació d'Evacuació ha publicat la nota següent: «Davant els constants i bàrbars bombardeigs organitzats per la colla de generals traïdors, i en evitació de noves víctimes innocents, dones, infants i vells, no demoreu la vostra sortida de Madrid; acudiu com més aviat millor a les vostres organitzacions polítiques o sindicals, o a la Delegació d'Evacuació, i us seran facilitats mitjans de transport i assignats els llocs de destinació on, tranquil·lament i serena, esperareu el ràpid alliberament de Madrid de la repugnant grapa feixista.»

SERVEIS D'ASSISTÈNCIA SOCIAL

COMITÈ CENTRAL D'AJUT ALS REFUGIATS

Des d'avui, les Ofi nes del Comitè Central d'Ajut als Refugiats de Catalunya queden instal·lades al carrer Montalegre, 4, edifici de la Casa d'Assistència Catalana d'Infants (abans Casa de Misericòrdia)

Al front d'Aragó

El mal temps no permeté realitzar cap operació

Barbastro, 13 (9 nit). Del nostre enviat especial al front d'Aragó. — Absoluta tranquil·litat en tots els fronts d'Aragó. El temps completament boirós i en alguns sectors amb pluja impedí tota operació. Malgrat això, les nostres forces sostingueren petits tiroteigs amb els facciosos en les línies de Yèqueda i Güerriós i en els seus sectors avançats, des d'on hom controla la carretera de Jaca a Osca. Es tracta de petites lluites de trinxera a trinxera i des de les nostres posicions avançades sobre camions i cotxes lleugers que transitaven per l'esmentada carretera.

En els fronts del sector centre (caserna general de Bujaraloz) i sobre les línies de Casp i Alcanyig hom pogué constatar també absoluta passivitat en ambdós bàndols. Tant sols com al sector d'Osca, mereixen destacar-se els tiroteigs de fuselleria

contra les patrulles faccioses, que malgrat el temps desfavorable intentaven portar a cap descobertes.

En resum, que el dia d'avui ha estat de tranquil·litat en tots els fronts. A Bujaraloz fou presentat un soldat que, procedent de les fileres feixistes, s'havia lliurat a nosaltres amb equip i armament complet. Aquest desertor ha donat al comandament de l'esmentat Quarter general dades sobre la situació de les forces faccioses d'aquell sector. Cal remarcar també la deserció d'un caporal que estava de vigilància en una de les avançades de la capital d'Osca. Les dades de caràcter militar que ha referit aquest caporal tenen força interès, car sembla que ha explicat, amb forces detalls, les principals fortificacions que darrerament han portat a cap els feixistes d'Osca al voltant de la capital.

La Gaceta

Combinació de governadors, separació de jutges, ascens de Francesc Galan i nomenament de cap de l'Aeròdrom de Reus

València, 13. — La Gaceta d'avui publica, entre altres, les disposicions següents:

Una combinació de governadors per la qual és nomenat governador civil de Badajoz, amb residència a Castuera, Joan Casado i Morcillo.

Admetent la dimissió del governador de Màlaga, Francesc Rodríguez i Rodríguez; al de Guadalajara, Miguel Benavides, i al de Toledo, Jesús Vega i López.

Nomenant governador de Guadalajara, Francesc Rodríguez i Rodríguez.

Del Ministeri de Justícia, diverses ordres separant del servei nombrosos jutges i fiscals.

Ordre del Ministeri de Governació, ascendint a tinent coronel de la Guàrdia Nacional Republicana, Francesc Galan.

En la part expositiva de la disposició es posen de relleu les circumstàncies i els mèrits contrats en la campanya actual contra el feixisme, pel

comandant Francesc Galan, el qual s'ha revelat des del començament amb dots extraordinaris en el comandament i enquadrant les seves forces, que han actuat sempre amb molta brillantor, de la qual cosa és una prova fefaent la situació al sector Centre, on al davant de les seves tropes inflingí càstigs molt durs a l'enemic i fou ferit, continuant, malgrat això, al front de les seves forces, de les quals no se separà fins que s'acabà el combat, posant de relleu la seva decidida energia i la proverbial actitud d'aquesta família de lluitadors per la llibertat.

La Comissió d'ascensos de la Guàrdia Nacional Republicana informà favorablement l'ascens.

Marina i Aire. — Ordre nomenant cap de l'Aeròdrom de Reus, el comandant d'aviació Josep Roquette.

Ordre d'Agricultura, separant del servei l'enginyer cap del districte forestal de Barcelona, Girona i Tarragona, Jesús Briones.

La campanya al front d'Astúries El fred intensíssim i la boira han paralytat les operacions

Gijon, 13. — Durant tot el dia d'ahir, dissabte, hem recorregut aquest front d'Astúries, amb resultats completament nuls en allò que a informació bèl·lica fa referència. Fa un temps horrible, i el fred és molt intens. Ens fem càrrec de l'heroisme que cal per a estar als parapets amb l'arma a l'espatlla. Tot i el mal temps, els nostres continuen treballant per tal de descobrir l'enemic a través de la boira espessa i de les cortines de pluja que priven la visibilitat a trenta metres. La vida que hom fa a l'interior dels parapets i als mag-

nifics refugis que ofereixen les cases abandonades, és més còmoda. Els soldats es reuneixen entorn del brasero de la llar de foc. En una d'aquestes tertúlies es parla, fins i tot, de Ginebra, i són emeses públiques opinions que escoltaria molt complagut el nostre ministre Alvarez del Vayo.

València, 13. — La ministre de Sanitat ha acceptat la col·laboració que li ha estat oferta pels doctors Sacristan, Medinabèitia, Marqués, del Rio Ortega i Chalmeta, els quals s'han fet càrrec dels serveis que els han estat encomanats.